

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 255/2026
11.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Драгана Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр.103/2022 од 29.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.712/25 од 19.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 11. марта 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Драгана Живковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр.103/2022 од 29.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.712/25 од 19.11.2025. године у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр.103/2022 од 29.04.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које дело јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена за време од пет година од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истовремено, окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка – паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом, окривљена АА и окривљени ББ су на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили, и то окривљена АА кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, а окривљени ББ кривично дело злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 35. КЗ и одлучено је да у овом делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, на основу члана 265. став 1. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.712/25 од 19.11.2025. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 бр.103/2022 од 29.04.2025. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљена АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, због ког је првостепеном пресудом оглашена кривом, осуђена на казну затвора у трајању од 11 месеци, која ће се извршити тако што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичне санкције, уз примену електронског надзора, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора, док су жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљене АА – адвоката Милана Мијаиловића, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Драган Живковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произлази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене наводи изнетих у захтеву нашао:

Захтев је неоснован у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи да је првостепени суд повредио идентитет оптужбе јер је мењао уређени оптужни предлог од 11.04.2025. године, изостављајући у чињеничном опису део оптужења у чему се наводно састоји

злоупотреба службеног положаја окривљене, да је уређеним оптужним актом окривљеној стављено на терет да је прекорачењем граница свог службеног овлашћења и искоришћавањем својих овлашћења, те прекорачењем овлашћења директора ЈП „Дирекција за уређење и изградњу Општине ...“, која је имала у складу са чланом 26. Закона о јавним предузећима, извршила предметно кривично дело, док је првостепени суд окривљену огласио кривим да је искоришћавањем својих службених овлашћења и искоришћавањем овлашћења директора прибавила корист другом правном лицу на начин описан у изреци пресуде. Према наводима захтева, првостепени суд је на овај начин повредио идентитет оптужбе, јер је из изреке избацио оптужење да је окривљена прекорачила своја овлашћења, и о том делу оптужбе није одлучио, оглашавајући окривљену кривом за искоришћавање овлашћења, која радња јој није стављена на терет, при чему је мењао и чињенични опис радњи које су јој стављане на терет, а све са намером да осуди окривљену.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

По налажењу Врховног суда, имајући у виду да је између побијане правноснажне пресуде и оптужбе постоји чињенични идентитет и то како субјективни идентитет (идентитет окривљеног), тако и објективни идентитет (идентитет дела), побијаним правноснажним пресудама је у потпуности решен предмет оптужбе и није учињена битна повреда из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП супротно наводима изнетим у захтеву.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесеној и на главном претресу измењеној и проширеној оптужници.

Дакле, између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела. Прекорачење оптужбе из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП подразумевало би измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела описаног у оптужном акту додавањем веће криминалне воље окривљеној, којом се отежава положај окривљене у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да се правноснажна пресуда односи на исто лице - окривљену, да је окривљеној стављено на терет извршење два кривична дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика док је оглашена кривом због извршења само једног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, то по оцени овога суда у конкретном случају очигледно није дошло до прекорачења оптужбе. При томе, суд је овлашћен да чињенични опис дела из оптужног акта уподобљава чињеничном стању утврђеном у току поступка, уколико при томе остаје у границама чињеничног основа

из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих прозилазе законска обележја одређеног кривичног дела, па када се има у виду да је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужни акт заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика због ког је окривљена оглашена кривом, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се указује да су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, оцењени неоснованим.

Исти захтев у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Ово стога што у преосталом делу захтева бранилац окривљене указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да се корист као обележје предметног кривичног дела може сматрати само имовинска корист која би била исказана у евентуалној заради, а не и корист у добијању јавне набавке, како је то наведено у изреци пресуде, а што изреку побијане пресуде чини нејасном и неразумљивом, те указивањем да се бланкетне норме из изреке првостепене пресуде не односе на радњу извршења предметног кривичног дела. Такође, бранилац у преосталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду члана 440. ЗКП истицањем да је окривљена поступила у свему у складу са чланом 153. Закона о јавним набавкама, те да стога њено поступање не може бити незаконито.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић